

CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Părintele Patriarh Daniel – un deceniu de frumoasă și rodnică slujire a Ortodoxiei românești

Timp de zece ani de zile viața Bisericii Ortodoxe Române a cunoscut manifestări cu multiple și profunde semnificații bisericești și misionare, prin care s-a pus în lucrare potențialul de lucrare în vremea noastră al Ortodoxiei românești. Rândurile de față se doresc a fi un omagiu adus acestei neobosite activități pastoral-misionare desfășurate de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Încă de la instalarea sa ca Patriarh la data de 30 septembrie 2007 a căutat să creioneze câteva direcții majore, asupra cărora să se concentreze, în viitor, pentru ca Biserica Ortodoxă Română să nu fie doar un așezământ cu un trecut istoric atât de bogat, ci să poată fi evidențiat faptul, că ea este, totodată, o realitate prezentă, conștientă și responsabilă în sânul poporului român, pe care este chemată să-l slujească cu dragoste și jertfelnicie. Încercăm prin rândurile de față, să surprindem câteva din direcțiile pe care le-a slujit cu atâta dăruire, perseverență și dragoste Părintele Patriarh Daniel.

1. În primul rând, Preafericirea Sa s-a străduit, ca în slujirea sa patriarhală să rețină elementele valoroase pe care le-a identificat în slujirea de Întâistătător a predecesorilor săi, Patriarhii: Miron, Nicodim, Justinian, Justin și Teoctist, convins fiind, că în Biserică există o continuitate nu numai a credinței, a harului sfințitor și mântuitor, împărtășit prin Sfintele Taine, ci și a slujirii. Misiunea Bisericii, în sensul larg al cuvântului, este legată într-o anumită măsură și de contextul istoric, cultural, social, științific etc. în care Biserica este chemată să slujească lumea și omenirea, pe de o parte, dar, în același timp, ea are și o continuitate în transmiterea credinței și în lucrarea de sfințire a credincioșilor prin Sfintele Taine și de călăuzire a lor pe calea mântuirii, care nu depinde numai de contextul istoric în care Biserica este chemată la slujire. Toate aceste accente și aspecte sunt prezente și lucrătoare în gândirea și misiunea Părintelui Patriarh Daniel.

2. În al doilea rând, Preafericirea Sa a reușit să pună în lumină Tradiția vie, apostolică și patristică a Bisericii, pe care nu trebuie să o înțeleagă nimeni ca

pe o piesă de muzeu sau de arhivă, ci ca pe o realitate vie, dătătoare de lumină și de mântuire în fiecare epocă sau timp, în care Biserica este chemată să desfășoare o lucrare misionară cât mai bine gândită și articulată.

3. În al treilea rând, Părintele Patriarh Daniel a scrutat prin timp, ceea ce Duhul Bisericii are de spus în timpurile noastre. De aceea, s-a străduit să motiveze și să coaguleze în vederea slujirii Bisericii toate segmentele ecleziale, să le încurajeze și să le pună în lumină potențialul lor creator, pentru ca fiecare mădular al Bisericii, și, îndeosebi, cei responsabili cu misiunea deosebită a acesteia, să conștientizeze, că este nevoie de o nouă abordare a prezenței și a misiunii Bisericii în societate, într-o vreme marcată de o secularizare crescândă, care se manifestă cu o tenacitate și cu o agresivitate tot mai îngrijorătoare. În fața acestei situații, Biserica nu mai poate proceda în același fel, în care ea a procedat în alte vremuri, când un asemenea fenomen nu era atât de prezent și de acaparator.

4. O direcție importantă a slujirii sale o reprezintă aducerea la viață a unei structuri mediatice bisericești diversă, actuală și care să aibă acoperire în întreaga țară, dar, și în străinătate.

Continuare în pagina 2

Pr. Ioan TULCAN

PREDICA

Ascultă-l pe cel ce grăiește cu înțelepciune Duminica a XVIII-a după Rusalii – Pescuirea minunată

„În vremea aceea, Iisus ședea lângă lacul Ghenizaret, și a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele. Și urcându-Se într-una din corăbii care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat. Și șezând în corabie, învăța, din ea, mulțimile. Iar când a încetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: Mână la adânc, și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți. Și, răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și făcând ei aceasta, au prins multime mare de pește, că li se rupeau mrejele. Și au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se afunde, iar Simon Petru, văzând aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos. Căci spaima îl cuprinsese pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuitul peștilor pe care îi prinseseră. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El”. (Luca 5,1-11)

Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. (Luca 5,5)

Desigur, nu la voia întâmplării acum, nu la mult timp, după Praznicul Înălțării Sfintei Cruci vorbim de pescuirea minunată și de chemarea primilor ucenici la apostolat, pentru că ei au fost oameni ce au lăsat toate și-au luat crucea și l-au urmat pe Hristos devenind pescari de oameni!

O zi normală din viața unor pescari se transformă în lecție de viață; deși mulțimile „Îl îmbulzeau pe Hristos ca să asculte cuvântul Lui”, putem să-i identificăm pe apostoli că au fost toată noaptea pe mare să prindă pește, și nu îi putem acuza de ce nu au fost lângă Mântuitorul pentru că ei erau încă comercianți(pescari) și o mulțime mare înseamnă și posibilitatea „desfacerii” „vânzării” a cât mai mult pește, de aceea noaptea întreagă fusese dedicată pescuitului.

Iar pentru ucenicii aceștia, în noaptea de dinaintea pescuirii minunate s-a rânduit pregătirea lor; ei, pescari fiind în slujirea, în munca lor s-au trudit o noapte întreagă și n-au prins nimic, chiar dacă s-au dus să pescuiască noaptea, când, după priceperea și meșteșugul pescăresc, se prind peștii, despre care se spune că nu au glas.

Și peștii nu au glas, într-adevar; când cad în undiță, se zbat, dar nu strigă, nu plâng, ei sunt fără glas, asemenea mielului și oiței, care nu strigă împotriva celor ce o tund.

Cuvântul pește e unul cu o mare

importanță în creștinism, în greacă se rostește IHTIS – și să știți că acest cuvânt a fost foarte des folosit în primele veacuri creștine. Foarte răspândit în secolul al II-lea, peștele reprezintă formula condensată a Crezului, compus din cinci litere IHTIS – (pește) „Iisus Hristos Theou Uios Sotir” („Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Mântuitorul”). Arta creștină ieșită din catacombe ia locul temelor de inspirație păgână.

NOAPTEA A FOST DE ÎNDELUNGĂ TRUDĂ PENTRU EI și făcând o frumoasă paralelă cu zilele creației putem spune următoarele: zilele creației nu încep cu dimineața, ci cu seara „A fost seară și a fost dimineață – ziua întâi. Toată noaptea muncea Dumnezeu și în fiecare dimineață a creației era rodul, apărea un nou regn. Vedeți cum de la seară la dimineață, de la întuneric spre lumină merg toți cei care încep și fac toate cu Dumnezeu? Noaptea au trudit ucenicii și nu au prins nimic, ei ca meșteri cu toată tehnica, știința, priceperea și experiența lor s-au trudit în noaptea aceea fără prea multă răsplată.

Și să știți că și în zilele noastre e la fel, la mulți auzi: „Părinte ne chinuim o viață dar parcă nu ne iese nimic, oare de ce? Și atunci eu le spun tuturor: nu prea ne reușesc lucrurile deoarece nu vrem să vedem rodul pe deplin, nu ne bucurăm dacă avem un pic ci ne dorim din ce în ce tot mai mult și uităm că nemulțumitului i se ia darul.

Continuare în pagina 2

Pr. Bogdan ONET

Din sumar

► Susțineri de teze de doctorat la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad
pagina 3, Filip Albu

► Știri
pagina 4

Ascultă-l pe cel ce grăiește cu înțelepciune

Urmare din pagina 1

Muncești, muncești, uneori o vară întregă și peste rodul tău cade piatra, muncește unul la slujba lui să făurească ceva și nu reușește sau de munca lui se alege praful... și parca intră atunci într-un fel de neliniște și deznădejde. Omul de multe ori se comportă de parcă e părăsit într-o singurătate totală, dar să fim conștienți că tocmai atunci când ajungi la conștiința acestei părăsiri, atunci vine Dumnezeu, atunci apare Iisus la țărmul existenței tale.

Nu s-a trudit, nu s-a chinuit o noapte întregă și Sfântul Antonie cel Mare? S-a luptat cu demonii și a strigat și de-abia în zori, în faptul dimineții i s-a arătat Mântuitorul și a întrebat și a strigat nevoitorul: „Doamne! Unde ai fost, Doamne? N-ai văzut Tu sudorile și chinurile mele în lupta cu demonii din mine?”

Și Domnul i-a răspuns: „Antonie, aici eram, cu tine, priveam, te vedeam și laudă aduceam suferințele tale pentru Mine, Mă bucuram că toate pentru mine le rabzi”.

Dacă revenim la pericopa evanghelică de astăzi putem spune că Domnul spre dimineață a venit; în zori a venit lumina și a apărut cel ce este Răsăritul Răsăriturilor și Soarele mai presus de

soare – Mântuitorul Hristos și s-a arătat pescarilor la țărm fiind îmbulzit de mulțime.

Pescarii îl cunoșteau pe Iisus, ca dovadă, s-a suit în barca lui Simon - Precizez lucrul acesta pentru că unii tâlcuiesc ca și cum atunci ar fi apărut Iisus prima oară în fața lor. Nu este așa, de aceea a intrat în corabia lui Simon, pe care îl știa de la țărmul Iordanului.

Și l-a rugat pe SIMON: „Depărtează-te puțin de la țărm” Depărtează-o, înseamnă îndepărtează-te de viața ta păcătoasă de până acum și caută să fi în slujba lui Dumnezeu că de acum nu vei mai fi pescar al adâncului ci pescar de oameni!

„MÂNĂ LA ADANC! I-A SPUS ATUNCI...” Petru, deodată, s-a oprit, abia reținându-se a spus cu descumpănire: „Doamne, toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic”.

Aici erau două elemente implicate: nu numai că o noapte întregă s-au trudit dar era implicată și tehnica lor; Doamne, noi am pescuit atunci când se prind peștii, cu priceperea și experiența noastră, ne-am făcut meseria și nu un ceas, două, cât vrei Tu acum, ci o noapte întreaga! Petru aproape îi spunea cuvintele de ce ne înveți pe noi ?

Și totuși Simon ascultă, chiar împotriva legii firii, ca să zicem așa! „La cuvântul Tău, zice, voi arunca mreaja!” Și au aruncat mrejele și au prins mulțime de pește, încât corabia s-a umplut și au făcut semn celorlalți doi, Iacob și Ioan, fiii lui Zevedeu, tot la fel, de meserie pescari. S-au apropiat și ei cu corabia și din mrejele lor au umplut și cealaltă corabie, încât erau gata să se scufunde și totuși, atâția fiind, pluteau.

„Ieși de la mine Doamne, ieși de la mine, ca om păcătos sunt!”

Hristos a fost aici tată și ucenicii au fost fii, au ascultat unii de alții. De câte ori noi copiii fiind nu am ascultat de părinții noștri, de câte ori nu am ascultat, ca și părinți, îndemmurile copiilor când au fost bune?

Să știți mereu că felul în care ne comportăm cu cei din familie se va răsfrânge asupra noastră, să știm să ascultăm mereu pe cel care grăiește cu înțelepciune!

Îmi aduc aminte de o frumoasă întâmplare auzită de mine într-o cuvântare și doresc să o pun la inima voastră:

Se zice că odată tatăl unui copil se ducea toamna în timpul nopții pe câmp să fure și dornic să fure mai mult, l-a luat cu el și pe fiul său, ajunși pe câmp, în timp

ce fura, tatăl se uită în stânga și în dreapta să nu-l vadă cineva, dar nemulțumit de fapta tatălui său, fiul i-a spus de ce nu te-ai uitat și în sus că oamenii nu te văd dar Dumnezeu te vede!

Un copil se poate umple de înțelepciune și ne poate ridica din greșalele noastre de oameni adulți, depinde mereu de noi ce oferim copiilor pentru viitor.

Și în această duminică a pescuirii minunate să ne dăm seama ce suntem cu adevărat, bucurându-ne fără rușine că ne numim creștini ortodocși care îl urmează pe Hristos, mai greșim dar trebuie să ne ridicăm, nu există om fără de păcat, important este să nu ne îndepărtăm de Biserică considerându-ne nevrednici de a intra în ea, noi niciodată nu putem fi pe deplin vrednici dar pocăindu-ne, schimbându-ne modul de viață putem vedea că HRISTOS este Fiul lui Dumnezeu, că Biserica este corabia noastră în care El vine și stă mereu, toate mrejele ne stau la dispoziție pentru că fiecare preot e o mreajă care a fost aruncată în lume de HRISTOS și care se străduiește să vă scoată pe voi din adâncul cel mare a păcatelor și să vă ducă în Corabia lui Hristos în Biserica cea Sfântă a Slavei Sale. AMIN!

Părintele Patriarh Daniel – un deceniu de frumoasă și rodnică slujire a Ortodoxiei românești

Urmare din pagina 1

Televiziunea „Trinitas”, agenția de presă „Bazilica” și cotidianul „Lumina”, aduse la viață, prin spiritul vizionar și strategic al Preafericirii Sale, încearcă să răspundă prin aceste mijloace la provocările actuale care se ridică în fața Bisericii. În ultimii ani, mai ales, s-a putut observa o creștere a adversității unor persoane împotriva prezenței și a lucrării Bisericii în societate, și, care au întristat mult pe Preafericirea Sa, dar, care, nu a abdicat nici o clipă de la misiunea la care a fost chemat de Arhiereul Cel veșnic – Iisus Hristos – adâncindu-se și mai mult în puterea credinței și a nădejzii creștine, care vine în ajutorul și întărirea celor care Îl iubesc și slujesc pe Dumnezeu.

5. Nevoia unei legături mai strânse între Sfânta Liturghie și Filantropie (slujirea jertfelnică a aproapelui) a fost subliniată în mai multe rânduri de Preafericirea Sa, atât prin cuvânt, cât și prin pilda propriei sale vieți și lucrări în acest sens. Aceasta, pentru că Biserica lui Iisus Hristos are un potențial inepuizabil în ceea ce privește slujirea lumii, după chipul sau pilda Mântuitorului, care a îndemnat pe ucenicii Săi să slujească pe oameni, așa cum i-a iubit și i-a slujit El Însuși, până la dăruirea propriei Sale vieți pentru mântuirea lor. În Biserica lui Hristos se află această energie care mișcă mădularele Trupului Bisericii să slujească unul altuia, pentru a împlini Legea lui Hristos (cf. Galateni 6, 2).

6. Gândul pastoral al Preafericirii Sale este și acela, de a ajuta la conturarea unei conștiințe misionare a slujitorilor Bisericii, care sunt chemați să-și împlinescă chemarea lor, cu un elan misionar tot mai bine articulat, izvorât din dragostea Mântuitorului Hristos,

și, care îi împiedică să decadă în ipostaza de simpli „slujbași bisericești”. Pentru sprijinirea acestora, Preafericirea Sa editează cărți, broșuri, almanahuri, care se constituie în auxiliare prețioase în slujirea preoțească, dar și prin îndemmurile sale părintești în acest sens.

7. Încă din primele zile ale slujirii sale arhipăstorești, Părintele Patriarh Daniel a simțit cu o deosebită acuitate nevoia ridicării unei noi catedrale patriarhale, visul neîmplinit al multor înaintași – Catedrala Neamului. Pronia lui Dumnezeu a rânduit ca acest vis, am putea spune de secole, să prindă contur și să se realizeze în zilele slujirii Preafericirii Sale. La acest proiect major al Ortodoxiei românești a vegheat zile și nopți, văzând, cu tristețe, cum unii din compatrioții noștri nu înțeleg necesitatea ridicării acestei catedrale, ca simbol al credinței, al unității și al demnității poporului român, așa cum au acest simbol de excepție mai multe popoare din Răsărit și din Apus. Cu voia Bunului Dumnezeu acest măreț „locaș al Domnului” și „mare Poartă a cerului” va cunoaște prima sa împlinire, ca un omagiu adus celor 100 de ani de la Marea Unire de la 1 decembrie 1918.

Curajul, perseverența în tot lucrul cel bun, competența, viziunea clară a lucrurilor și dăruirea și iubirea jertfelnică față de Iisus Hristos și față de Biserica Sa, constituie coordonate esențiale în slujirea sa în demnitatea de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

Cu acest prilej îi dorim Preafericirii Sale multă sănătate și putere de muncă, bucurii și împliniri bogate în ogorul Ortodoxiei românești.

Întru mulți, rodnici și binecuvântați ani, Părinte Patriarh Daniel!

Iertarea ca medicament – vindecarea trupului și a sufletului

Iertarea este medicamentul necesar pentru sănătatea noastră sufletească. Prin ținerea de minte a răului, „gândurile și sentimentele negative coboară în subconștient, provocând în viața noastră tot felul de probleme și pătimiri”. Prin iertare însă, toate acestea dispar. Prin urmare, iertarea este un medicament și pentru trup. „Cei care-i iartă pe vrăjmașii lor prezintă o îmbunătățire a sănătății psihice și somatice, în timp ce oamenii care păstrează «vie» amintirea răului care li s-a făcut sunt în primejdie ca de-a lungul timpului să sufere de angoasă puternică, depresie, psihoză, migrene, hipertensiune și probleme cardiace”, arată un studiu făcut în America în 1999.

Am fost martorul ocular al întâmplării de mai jos: în anul 1999 am fost chemat să spovedesc un bolnav aflat pe patul morții, care era internat la spitalul Rios, din Patras. Bolnavul acesta n-o „înghițea” deloc pe sora lui. Nu mai vorbise cu ea de 20 de ani. La spovedanie, i-am pomenit de sora lui, și chipul i s-a schimbat, s-a sălbăticit. Dar în final s-a lăsat convins s-o vadă. S-au îmbrățișat, iar cel care era pe patul morții s-a făcut sănătos. Deci s-a ridicat îndată din boală și de pe patul morții și a plecat în satul lui!

O echipă de medici americani ne sfătuiește: „Iertați, căci iertarea face bine sănătății, previne îmbătrânirea, iar la bătrânețe nu vă vor slăbi puterile! Rostiți și rugăciunea Tatăl nostru, pentru că vorbește despre iertare!”.

(Arhimandrit Vasilios Bacoianis, *Nu te mai suport!* – *Arta împăcării cu tine însuși și cu ceilalți*, traducere din limba greacă de Pr. Victor Manolache, Editura de Suflet, București, 2011, p. 104-105)

Suștineri de teze de doctorat la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad

Zilele de luni, 11 și marți, 12 septembrie 2017, au constituit pentru Facultatea de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din Arad momente speciale, deoarece patru dintre absolvenții Școlii doctorale și-au susținut tezele de doctorat în fața comisiilor.

În deschiderea acestor evenimente, părintele decan, prof. dr. Cristinel Ioja, a arătat că: „Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad demonstrează, prin Școala Doctorală, că este într-un proces de înnoire continuă și exprimare a teologiei ortodoxe la cel mai înalt nivel. Facultatea de Teologie reprezintă un far de cultură teologică și formare duhovnicească în perspectiva misiunii și apologiei Bisericii Ortodoxe în lumea de astăzi. Salutăm prezența în mijlocul nostru a distinșilor profesori de teologie: preotul profesor dr. Ștefan Buchiu, decanul Facultății de Teologie Ortodoxă din București; preotul profesor dr. Valer Bel, de la Facultatea de Teologie Ortodoxe din Cluj-Napoca și preotul profesor dr. Dumitru Megheșan, decanul Facultății de Teologie Ortodoxă din Oradea”.

În prima zi au fost susținute două teze de doctorat în domeniul Teologiei Dogmatice. Primul candidat, preotul Român Vicențiu-Ilie a prezentat teza de doctorat intitulată *Centralitatea lui Iisus Hristos, Dumnezeu-Om, în gândirea dogmatică a părintelui Iustin Popovici*, elaborată sub îndrumarea științifică a Pr. Prof. Dr. Cristinel Ioja, aceasta fiind prima teză de doctorat susținută sub îndrumarea sfinției sale.

Din prezentarea candidatului am reținut următoarele: „Necesitatea cunoașterii și studierii operei dogmatice a Părintelui Iustin Popovici este legată de faptul că părintele Iustin Popovici se dovedește a fi unul din reprezentanții de seamă ai sintezei neopatrifice care a re-centrat teologia pe baze scripturistice, patristice și liturgice. Prin legătura între teologie și spiritualitate, între asceză și mistică, între Tradiție și modernitate, gândirea teologică a divino-umanității exprimată de părintele Iustin este un câ-

tec de laudă adus hristologiei calcedoniene, cheia de boltă a creștinismului. Pentru a evidenția aceste aspecte, am structurat lucrarea în patru capitole încercând să restituim, fără pretenții de exhaustivitate, opera teologică, cu precădere accentul hristologic al ei, a neobositului și prolificului dogmatist sârb, Iustin Popovici”.

În urma prezentării tezei, a citirii referatelor membrilor comisiei, cât și a sesiunii de întrebări și răspunsuri, comisia a constatat că au fost îndeplinite toate normele legale și academice pentru a i se conferi candidatului titlul de doctor în teologie.

Cea de-a doua susținere a aparținut candidatului Stoenescu Ioan Alexandru, tema tratată fiind *Revelație și istorie în gândirea Sfântului Maxim Mărturisitorul* elaborată sub îndrumarea științifică a aceluiași coordonator amintit.

Din cuprinsul lucrării aflăm că: „Motivul pentru care am ales această temă cu caracter interdisciplinar este acela de a pune în evidență teologia istoriei sau concepția despre istorie a sfântului Maxim Mărturisitorul și de a arăta faptul că nu numai teologia patristică din Apus se bucură de o teologie a istoriei prin prisma lucrării Fericitului Augustin *De civitate Dei*, care a influențat mult filozofia istoriei, ci și în teologia răsăriteană au existat astfel de preocupări. Dintre Părinții greci, sfântul Maxim Mărturisitorul a adus cea mai mare contribuție în ceea ce privește înțelegerea teologică a istoriei. Consider că analiza istoriei la sfântul Maxim trebuie făcută în legătură cu viziunea sa despre Revelația dumnezeiască, viziune care modelează și care dă o formă clară viziunii sale despre istorie”.

Membrii comisiei au subliniat unanim caracterul academic al elaborării cât și al prezentării, acordându-i candidatului titlul de doctor, cu calificativul „Exceptional”.

A doua zi au fost susținute alte două teze, de față fiind Înlatpreafințitul Părinte dr. Timotei Seviciu, Arhiepiscopul Aradului.

Preotul Cristian Rădulescu a

prezentat tema *Teologie și Biserică în concepția profesorului dr. Nicolae Chițescu* elaborată sub îndrumarea științifică a preotului profesor Dr. Ioan Tulcan.

„Lucrarea de față reprezintă prima teză de doctorat în care se cercetează opera și viața marelui dascăl al Teologiei Dogmatice românești, profesorului N. Chițescu. Personalitatea acestuia a fost elogiată deseori de teologii români iar temele dogmatice dezvoltate de acesta au fost preluate, ulterior, și de alți teologi. Deși a adus o contribuție marcantă în teologia autohtonă, totuși opera prețioasă a profesorului Nicolae Chițescu nu este îndeajuns exploatată, scrierile și personalitatea sa intrând, din păcate, într-un con de umbră. Prin lucrarea de față, dorim să aducem o minimă contribuție în remarcarea operei și personalității aceluia care a fost profesor de Teologie Dogmatică la Facultatea de Teologie din București, membru în comisia „Credință și Constituție” a Consiliului Ecumenic al Bisericilor dar și trăitor al credinței Bisericii Ortodoxe”.

În urma prezentării, a concluziilor referatelor comisiei, precum și a dezbaterilor, părintelui Cristian Rădulescu i-a fost conferit titlul de doctor

în teologie.

Ultima teză de doctorat susținută în fața comisiei a aparținut domnului profesor Geoldeș Ioan Benjamin, fiind intitulată: *Taina Bisericii și implicațiile sacramentale în cadrul dialogului teologic dintre Biserica Ortodoxă și Biserica Romano-Catolică*, elaborată sub îndrumarea științifică a Pr. Prof. Dr. Ioan Tulcan.

Autorul a prezentat motivațiile elaborării acestei teze, arătând că: „lucrarea de față își propune să analizeze, din perspectiva teologiei ortodoxe, modul în care doctrina eclesiologică și implicațiile ei sacramentale sunt reflectate în cadrul dialogului teologic oficial dintre Biserica Ortodoxă și Biserica Romano-Catolică. Abordarea noastră se dorește a fi o sinteză în domeniul teologiei dogmatice a celor mai importante aspecte eclesiologice și sacramentale reflectate în cadrul dialogului teologic bilateral, dar și o minimă contribuție la o mai bună cunoaștere a dialogului teologic ortodox-romano-catolic în spațiul teologiei ortodoxe române. Acest demers științific s-a fundamentat, în primul rând, pe documentele și declarațiile comune adoptate în cadrul sesiunilor plenare ale Comisiei mixte internaționale pentru dialog teologic între Biserica

Ortodoxă și Biserica Romano-Catolică, dar a avut în vedere și maniera în care respectivele documente au fost receptate de către cele două Biserici angrenate în dialog”.

Aprecierile finale reflectate în referatele comisiei, precum și dialogul purtat au condus spre acordarea titlului de doctor în teologie domnului Geoldeș Ioan, cu calificativul „Exceptional”.

În cuvântul său, ÎPS Arhiepiscop Timotei a felicitat pe candidați, pe coordonatori și pe referenți, exprimând bucuria pentru aceste frumoase succese ale Școlii doctorale a Facultății de Teologie din Arad, ceea ce înseamnă, atât o întărire pentru această instituție teologică cât și pentru Eparhia Aradului.

La final, părintele decan, Cristinel Ioja a mulțumit Înaltpreasfinției Sale pentru prezență și pentru sprijinul acordat Facultății de Teologie din Arad. De asemenea, au fost adresate mulțumiri membrilor comisiei de doctorat prezenți pentru suportul lor direct și concret pentru această școală teologică nouă și veche în același timp, care se străduiește să fie în permanență în slujba Bisericii lui Hristos.

Pr. Filip ALBU

ȘTIRI

Slujire arhierescă în Parohia Baia, Protopopiatul Lipova

Duminica de după Înălțarea Sfintei Cruci s-a constituit într-o aleasă sărbătoare pentru credincioșii parohiei Baia, din cuprinsul protopopiatului Lipova. Prin strădania preotului paroh Raul Adrian Moț și cu sprijinul enoriașilor și a altor oameni inimoși, biserica parohială cu hramul „Sf. M. Mc. Gheorghe” s-a înnoit, prin schimbarea în totalitate a acoperișului bisericii și prin construirea unei troițe în memoria eroilor căzuți în Cele Două Războaie Mondiale. Pe lângă acestea, s-a împodobit biserica cu două noi tetrapoade, cu un nou baldachin și cu două icoane noi pe ușile diaconești.

În dimineața zilei un ales sobor de preoți în frunte cu protopopul Lipovei, pr. Jidoi Terentie, împreună cu un număr mare de credincioși și de copii îmbrăcați în frumoase costume populare specifice zonei, au întâmpinat pe Înaltpreasfințitul Timotei Sevicu, Arhiepiscopul Aradului, care după cuvântul de bun venit, a mulțumit pentru invitația făcută și pentru primirea călduroasă. În continuare Înalt Preasfinția Sa a oficiat slujba de sfințire a lucrărilor ce s-au făcut la biserică urmată de Sfânta Liturghie arhierescă, răspunsurile liturgice fiind date de către Corul Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad, condus de prof. dr. Mircea Buta.

La momentul convenit, Ierarhul a vorbit credincioșilor prezenți despre „Urmarea Mântuitorului”, în baza citirilor scripturistice ale duminicii (Gal. 2; Mc. 8; 9), precum și a altor duhovnicești cunoscute, lămuritoare pentru ceea ce însemnează datoria vieții creștine. De asemenea, Cazania duminicii lămurește prin titlul „iubirii de sine”, ce este lepădarea de sine pentru a putea fi vrednici de luarea crucii Domnului sau a-și impropria jertfa mântuitoare prin fapte corespunzătoare din dragoste față de Dumnezeu și aproapele. Enoriașii parohiei, prin devotamentul față de biserică se dovedesc următori ai căii Domnului iar ridicarea unei troițe pentru eroii locului face prezent cultul vrednicilor ostași așezați sub semnul jertfei, pecetluind astfel exemplar credincioșia față de Biserică, patrie și popor, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

Chiriarhul a hirotosit întru iconom, pe preotul paroh, care în încheiere a mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Timotei pentru grija părintească și pentru faptul că a descins în parohia păstorită pentru a binecuvânta și sfinți lucrările săvârșite.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, dl. Sinaci Doru, director al Bibliotecii Județene „A.D. Xenopol” din Arad a prezentat în fața întregii adunări lucrarea „Monografia satului Baia, județul Arad”, tipărită sub tutela Centrului Cultural Județean Arad, scrisă de către Ana I. Mihalache și îngrijită de Ienășescu Lucian, lucrare care s-a împărțit mai apoi, în mod gratuit, tuturor celor prezenți.

Ctitorie ortodoxă și identitate românească în Viena

Duminică, 17 septembrie, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Serafim și Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, înconjurați de un sobor de preoți și diaconi din Patriarhia Română, Bisericile Ortodoxe Greacă, Rusă și Sârbă, au săvârșit Sfânta Liturghie pe locul care se va înălța biserica parohială românească. După citirea Evangheliei, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul a ținut un cuvânt de învățătură. La finalul Sfintei Liturghii și înainte de sfințirea locului viitoare biserici, Părintele Consilier Patriarhal Ștefan Ababei a dat citire mesajului Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române cu prilej sfințirii temeliei pentru noua biserică românească din Viena, după care Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Serafim a vorbit despre însemnătatea evenimentului spiritual ortodox și românesc ce are loc în capitala Austriei.

La Sfânta Liturghie au participat reprezentanți ai autorităților române din țară, ai instituțiilor românești din Viena, Excelența Sa, Domnul Bogdan Mazuru, Ambasadorul României în Austria, autorități ale Primăriei din Viena și ale statului austriac, preoți și credincioși români din țară și Europa. Menționăm faptul că ansamblul lăcașului de cult va cuprinde o grădiniță, centru pentru tineri și locuințe pentru români. O Dumnezeu să binecuvinteze noua ctitorie și binefăcătorii ei.

Comemorarea eroilor de la Păuliș

Anul acesta are loc cea de-a 73 -a comemorare a eroilor de la Păuliș. Astfel, sâmbătă, 16 septembrie 2017, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a participat la ceremoniile tradiționale dedicate comemorării eroilor martiri ce și-au pierdut viața în bătălia purtată în zona comunei Păuliș, în septembrie 1944.

Primul eveniment a avut loc în curtea Unității Militare Radna, unde un sobor de preoți, în frunte cu protopopul Lipovei, preotul Ioan Jidoi, a oficiat slujba de pomenire a eroilor din Detașamentul Păuliș și a evocat martiriul elevilor Școlii de Subofițeri Radna. Aceștia au fost pomeniți ulterior în cadrul unei slujbe desfășurate la mormintele lor din Cimitirul Erolilor Lipova. S-au depus apoi coroane de flori din partea reprezentanților instituțiilor de stat centrale și locale. Următoarea oprire, în acest periplu comemorativ, a fost în cimitirul eroilor de la Radna, unde după slujba de parastas s-au depus jerbe de flori.

Apoi următoarea oprire a fost la biserica ortodoxă din Păuliș, unde un sobor de preoți, avându-l în mijlocul lor pe Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a oficiat Sfânta Liturghie. În cuvântul de învățătură pus sub titlul „Măreția jertfei” (în baza citirilor scripturistice I Cor. 1; Ioan 8, corespunzătoare

zilelor cinstirii Sfintei Cruci și care reamintesc îndemnul de urmare a Mântuitorului în jertfa Sa mântuitoare), Înaltpreasfinția Sa a făcut referire la faptul că de-a lungul istoriei noastre naționale oastea, prin credința în Dumnezeu și dragostea de neam, în luptele de apărare a adus jertfa supremă la altarul patriei astfel încât poporul întreg a consacrat un cult al eroilor. Lupta de la Păuliș s-a desfășurat în zilele din săptămâna Înălțării Sfintei Cruci, semnul jertfei mântuitoare. Sacrificiul unuia pentru altul este ilustrat, așadar, prin evenimentul comemorat, de data aceasta în legătura Centenarului Primului Război Mondial și în pragul celui al Marii Uniri, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

A urmat ceremonialul de la monumentul aflat pe DN 7, desfășurat în prezența unei asistențe numeroase, formată din oficialități, veterani, rezerviști, militari, elevi, alte persoane interesate. Ceremonia a început cu intonarea Imnului Național al României, apoi s-a continuat cu slujba de pomenire a eroilor oficiată de către Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului...

Oficialitățile prezente la eveniment au evocat prin cuvinte alese însemnătatea aducerii aminte a faptelor eroilor de la Păuliș. „Sacrificiul eroilor de la Păuliș este un simbol care trebuie în mod obligatoriu onorat de instituțiile publice arădene, de societatea arădeană în general...” a declarat doamna Florentina Horgea, prefectul Județului Arad. Ceremonia s-a încheiat cu depunerea coroanelor de flori și defilarea Gărzii de onoare formată din militarii Batalionului de Infanterie 191 „Radu Golescu” din Cetatea Aradului.

Intercomuniune ortodoxă la sărbătoarea Sfântului Iosif cel Nou de la Partoș, ocrotitorul Banatului

De șase decenii, credincioșii bănățeni și nu numai au bucuria de a-l prăznui la 15 septembrie pe Sfântul Ierarh Iosif cel Nou, Mitropolitul Timișoarei.

În ziua sărbătorii Sfântului Mitropolit Iosif, mii de credincioși au venit la cel de-al doilea hram al Catedralei Mitropolitane din orașul de pe Bega, pentru a participa la Sfânta Liturghie arhierescă, oficiată de Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, alături de Preasfințitul Părinte Inochentie, Episcopul de Burundi și Rwanda (Patriarhia Alexandriei), Preasfințitul Părinte Nikanor, Episcopul sârb de Banat (Patriarhia Serbiei), Preasfințitul Părinte Siluan, Episcopul românilor ortodocși din Ungaria, Preasfințitul Părinte Paisie Lugojanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, și Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Aradului. De asemenea, din soborul slujitor au mai făcut parte clerici de la Centrul eparhial, protopopi, strareți și ieromonahi de la mănăstirile din cuprinsul Arhiepiscopiei Timișoarei. Răspunsurile liturgice au fost date de Corul bizantin „Sfântul ierarh Nicolae” al Facultății de Litere, Istorie și Teologie din Timișoara. Alături de numărul mare de credincioși, la sărbătoarea Banatului, au participat oficialități locale și județene, dar și reprezentanți ai mediului academic și universitar din Timișoara.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de către Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan, care a schițat principalele repere privitoare la viața Sfântului Iosif cel Nou, un model pentru toți dreptmăritorii creștinii.

(Știrile au fost preluate de pe site-ul episcopiaaradului.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU
 Administrație: Pr. FILIPALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
 Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
 Tipărit la Poudique srl Arad.
 ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
 Costul unui abonament este de 50 lei anual.